

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] aldrig har voldt mig noget Besvær eller nogen Tvivl at sige, at stort set har de røgtet denne ovenud vanskelige Opgave godt. Det er jo saadan, at det hele er blevet overordentlig indviklet, og deres Arbejde er Menneskeværk, hvori der kan begaaes Fejl. Jeg modtager altid gerne Oplysninger, naar Folk kommer og siger, at der er begaaet Fejl; men ofte kritiseres der ud fra forkerte Forudsætninger, ofte er der en særlig Begrundelse for det, der er sket, saa selv om der bliver begaaet Fejl, foreligger der i de fleste Tilfælde en Opfattelse, som ikke stemmer med Virkeligheden. Jeg for mit Vedkommende har hele Tiden haft og har stadig det Ønske, at vi ikke skal have mere Administration end højst nødvendigt, og jeg er derfor umaadelig glad over, at Folketingsudvalget i Betænkningen udtrykkeligt fastslaaer: Administration for sig og Lovgivning for sig. Men vi er inde i en saa vanskelig Periode, ikke alene her i Landet, men ogsaa alle andre Steder, at jeg ikke rigtig begriber den tyndbenede Kritik, der fra Tid til anden er fremkommet; jeg begriber den ikke i et Land som Danmark, hvor vi har det bedre end de fleste andre Steder. Jeg synes, at danske Borgere i denne Efterkrigstid, hvor vi ved, hvor daarligt man har det de fleste Steder, skulde være en lille Smule tilbageholdende med at kræve ind. Det er nemlig det, der er den røde Traad: Man kræver, man kræver. Jeg har set i en Avis, at en Mand, der har været ude at rejse, har skrevet, at naar man kommer til Danmark fra Udlandet og hører, at 10 000 Husmødre er gaaet i Demonstrationstog som Protest imod vore hjemlige Forhold, føler man Skamrøden stige op; noget saadant er en Haan; hvis vi synes, vi har Grund til at demonstrere herhjemme, skulde vi se, hvordan de franske Husmødre har det — de skulde gaa i Demonstration mindst een Gang om Dagen. Efter hans Mening kan vi slet ikke være det bekendt, naar vi sammenligner vore Forhold med Udlandets Forhold.

Det er mit Haab, at vi, ogsaa i denne vanskelige Tid, kan arbejde os fremad med vore Valutaforhold, og at vi fra Administrationens Side kan tilrettelægge Forholdene bedst muligt, saa at saa faa som muligt bliver forfordelt. Men at vi, efter at Danmark er blevet udplyndret af Tyskland gennem fem lange Besættelsesaar, skulde kunne have det lige saa godt som før Krigen, ligger jo helt uden for Mulighedernes Grænse.

Jørgen Jørgensen: Jeg vil gerne takke den højtærede Handelsminister for hans

Udtalelser angaaende denne lille Petroleums-sag. Jeg nærer ingen Tvivl om, at naar man søger Fordelingskontoret, faar man nok en Tilladelse. Jeg kan sige ligesom den højtærede Handelsminister, at jeg paa mange Steder har rost Embedsmændene, men der er Grænser for, hvad der kan presses igennem Maskinen, og det kan ikke nytte at faa Tilladelsen til at købe Petroleum, naar det engang er blevet Sommer. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Handelsminister, om det ikke var muligt paa en eller anden Maade at lade Sogneraadsformændene i Distrikterne uden for den bymæssigt bebyggede Del af Kommunerne og i de Kommuner, der ikke har nogen bymæssigt bebygget Del, naturligvis under et voldsomt Ansvar træffe disse Dispositioner og bagefter forelægge dem for Fordelingskontoret. De er næsten nødt til at bære sig ad paa den Maade. Derfor vil jeg gerne spørge, om der ikke kunde tages Hensyn til disse Mennesker. Jeg kender det selv; man staar i en uhyre vanskelig Stilling; for dette med at fryse er slemt — det gør vi imidlertid alle paa Omgang, ogsaa vi, der bor paa Hotel, opdager en Gang imellem, at der kan være mindre varmt —, men endnu værre er det ikke at kunne faa varm Mad. Og det kan jo ikke nytte noget, at man har Komfur, naar man ikke har noget at fyre i dette Komfur med. Mange Steder er man begyndt at fyre med Halm, men for det første er det meget farligt, og det er heller ikke alle Steder, det kan bruges i Komfuret.

Jeg takker som sagt for Udtalelsen og haaber, at der paa en eller anden Maade, og næsten pr. omgaaende, for ellers kan det let blive for sent, gives Sogneraadsformændene Bemyndigelse til, naturligvis under et voldsomt Ansvar, at handle. Det vil naturligvis koste nogle Millioner, men hvis man over for den almindelige samlede Befolkning vilde stille denne Udgift op over for Papirmillionerne, er jeg sikker paa, at den højtærede Handelsminister vilde faa Tilslutning til sit Papirstandpunkt, saa det battede. (*Handelsministeren:* Spørgsmaalet skal blive undersøgt!).

Henry Hansen: Den højtærede Handelsminister udtalte, at der fryses overalt i dette Land, og det er ganske rigtigt. Jeg tror imidlertid ogsaa, den højtærede Handelsminister føler det som sin Opgave at gøre alt, hvad der er muligt, for at der fryses saa lidt som muligt.

I den By, hvor jeg er fra, Frederikshavn, er det meget smaat med Brændsel, der er faktisk ikke noget at købe, og Folk